

sen

Wij zouden kunnen spreken van Bauer, Rossi, Terracini, Parodi, Vinciguerra, Giua, Pesenti, Toà, Monti, Milla en Fancello. Honderden, voor het grootste deel arbeiders, waarvan het zelfs mogelijk is de namen te weten te komen, staan ieder jaar terecht voor het Speciale Tribunaal, om zich tot enorme straffen veroordeeld te zien. Het buitengewone, het vertrouwenswekkende hiervan is de kalme, de eenvoud met welke dezen jongeren zich in de meest volkomen stilte opofferen, de hardnekkigheid, waarmee zij de strijd opnieuw beginnen als zij uit de gevangenis ontslagen worden, de geduldige inspanning waarmee zij de gevangenisstraffen proberen om te zetten

Het is onze taak die krachten te verenigen, die gelijk gericht zijn, de tegengestelde krachten aan elkaar te koppelen, en ze de revolutionaire explosie van krachten in de maatschappij te verhinderen en af te leiden, dat is de taak van de huidige eenheidsapostelen, zoals het de taak van het prediken van de godsvrede tijdens de oorlog was.

Onze maatstaf, dat is DE ACTIE! Gezamenlijk handelen veronderstelt, dat men een gemeenschappelijke weg en bestemming heeft. Al wie het met ons eens is, is zake het doel en de methoden der onmiddellijke actie is welkom in onze rijen als strijdmakker. De solidairiteit, de eenheid van geest, van gevoel van wil en van actie, - dat is de enige werkelijke EENHEID!

De eenheid in woorden is slechts illusie, zelfbedrog en teleurstelling.

Zij, de priesters van de eenheid, hebben alleen de bedoeling de revolutie te liquideren voor dat ze zelfs nog maar begonnen is!

Zij willen de beweging slechts dringen op de paden der verzoening, ten einde de kapitalistische maatschappij te beschermen!

Zij hebben slechts de bedoeling de arbeiders van elke macht te beroven, om zo de Staat, het product en de scheidsrechter der klassen tegenstellingen te versterken!

Zij willen de economische heerschappij van een klasse handhaven, terwijl wij ons zullen vergapen aan de eenheidsfrases!

Kunnen wij ons verdedigen met hen, die onder het mom van het socialisme het uitbuitingssysteem verdedigen? Kunnen wij een eenheid met hen aangaan zonder ons te verbinden en op te offeren aan hun plannen? Kunnen wij een eenheid met HEN aangaan? MOETEN WIJ HET?

Eenheid met HEN, zou een misdaad tegen het proletariaat zijn!

Zich met HEN te verenigen zou het prijsgeven van het socialisme en van Arbeiders-internationale beteken!

De sociaal-verraders behoren niet tot hen, met wie men een broederlijke handdruk wisselen kan. Men moet bij hen niet met de eenheid aan komen, MAAR STRIJDT TEGEN HEN VOEREN!

Alleen de werkende massa's kunnen de sociale revolutie ten uitvoer brengen. Een helder klasse-bewustzijn, een duidelijk begrip van hun historische taak, de vaste wil deze taal te vervullen, een actie die onwankelbaar op dit doel gericht is: DAT ZIJN DE EIGENSCHAPPEN, zonder welke de arbeiders hun werk NIET kunnen volbrengen.

Vernietiging van alle fantasieën, van eenheid-in-woorden, ontmaskering van alle halve waarheden en van alle apostelen, die hierbij belang hebben ontmaskering van alle valse vrienden der arbeidersklasse: DAT IS DE EERSTE EISCH VAN DE STRIJDT DER ARBEIDERS, THANS MEER DAN OOI!
"De bevrijding der arbeiders MOET het werk van haar ZELF zijn".

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

Wanneer we het toch zo over die veel begeerde "EENHEID" hebben, is het toch wel goed eens na te gaan, wat door één van de grootste revolutionaire voorgangers, namelijk, Karl Liebknecht, over deze eenheid gezegd heeft! Temper daar de Bolsjewiki altijd schermen met uitlatingen van Karl Liebknecht enz. terwijl zij blijkbaar nooit geen notitie genomen hebben van hetgeen deze, door de sociaal-fascisten vermoordden kamaraad voorstellingen verkondigden.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

Doorgegeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

Nº 9.

HET ANTI-FASCISTISCHE FASCISME IN SPANJE.

Indien men momenteel de berichten uit het loyalistische Spanje leest krijgen zich onvermijdelijk de woorden aan de herinnering op, die Simons Weil in Nouveaux Cahiers van 18 April jl. schreef: "de linkse partijganger vergeet van zijn kant, dat zelfs in het kamp der zijnen de noodzakelijkheid van de burgeroorlog - de staat van beleg, de militarisering van front en achterhoede, de politieke terreur, de opheffing van elke beperking van de willekeur, de vrijheid veel radicaler onderdrukken dan het aan de macht komen van een extreem rechtse partij zou doen; hij vergeet dat de kosten van de oorlog, de inkrimping van de productie, de ruïnes, het volk voor lange tijd veel hardere beperkingen opleggen aan zijn uitbuiters het zouden doen. De partijgangers van de rechten- en van de linker zijde vergeten beide, dat de lange maanden van de burgeroorlog in beide kampen een bijna gelijk regime in het leven hebben geroepen. "In het bijzonder na de bloedige helden in Catalonië heeft de loyalistische regering - haar uiterlijk democratische kenmerken ten spijt - steeds scherper al deze trekken geaccentueerd die in Franco gevreesd werden en die het volk er toe gedreven hebben om de strijd met de reactionaire groepen aan te binden. De reactie van rechts heeft thans haar complement gekregen in de contrarevolutie van links - waarbij wij het tragische beeld krijgen dat deze contrarevolutie aan de oorlogfronten in de strijd tegen de rechtse reactie actief gesteund wordt door de slachtoffers van diezelfde contrarevolutie.

Het uitgesprokenst is deze contrarevolutie belichaamd in de spanse communistische partij: zij is het die haar organiseert, die er in zekere zin een massabasis aan geeft, die haar de dodelijke efficiency verleent die zij bezit. Indien ooit de futiliteit van het antifascisme is aangevoeld, dan is het in Spanje. Politieke dictatuur en censuur, leugen, bedrog, bestialiteit, moord en onderdrukking - dit alles ondergaan antifascisten door de handen van antifascisten. Wij zullen niet in bijzonderheden afdalen; Wij zouden kolommen nodig hebben om alle feiten weer te geven. Wij herinneren slechts aan de moord op Berneri, op Barbieri, op Rula, op de twaalf kameraden van de Libertaire Juerg van Catalonië, kort na hun arrestatie vreselijk verninkt teruggevonden. Datzelfde aangezien er linkssocialistische arbeiders die in Juli 1936 de strotroepen leidden tegen Franco zijn in Mei 1937 weggevoerd door stalinisten en esquerrieten. Hoevele buitenlandse kameraden zitten er gevangen - wij noemen bv. de hollanders Stevens en Jan Tolenaar - die naar Spanje gegaan zijn om tegen het fascisme te strijden en het socialisme op te bouwen? Hoevele zijn er spoorloos verdwenen? Vasquez, de secretaris-generaal van de CNT beide in een meeting te Valencia dat het ongehoord was dat iemand als Nin, een der leiders van de CNT, plotseling verdwijnen kon, verborgen gehouden kon worden voor iedereen. Het volk verklaarde hij, kan niet begrijpen dat Nin in betrekking met Franco zou staan. Dit moet voor de rechtbank openlijk bewezen worden, want voor het volk is Nin een revolutionair, een man die sinds zijn jongere jaren tot de revolutionaire beweging heeft behoord. Als echter een man als Nin zo volkomen geïsoleerd kan worden, hoe moet het dan zijn met de buitenlandse anti-stalinistische socialistische die voor de buitenwereld nog wel onbekend zijn? Vergeten we niet, dat er in Madrid geheime gevangenen hebben bestaan, in handen van een door de stalinisten georganiseerd team, die haar vertakkingen in een heleboel plaatsen had!

Het decreet waarbij speciale rechtbanken werden ingesteld laat het totalitaire karakter van het 23. linkse Spanje duidelijk aan de dag treden. Want op grond van dit decreet kunnen allen die zich oppositioeneel

881

... tegen de regering verhouden, die zich in woord, geschrift of op andere wijze tegen de regering richten veroordeeld worden tot straffen van minimum een jaar en één dag en het maximum de doodstraf is. Dit decreet, zeldzaam tijdens de meeting, hiervoren aangehaald, betekent dat ik er een deel onder val en dat men mij morgen kan arresteren en opsluiten.

"De agenten der russische GROE - schreef de Liberaire van 8 Juli 1937. - zetten hun methodische arbeid in het regeringsgezinde Spanje voort. Ze zich via communistische, antifascistische of republikeinse organisaties meester te hebben gemaakt van de leidende posities bij de politie, in het leger en bij de justitie, zijn zij overgegaan tot de vernietiging van de stoutmoedigste en actiefste revolutionairen.

Het Madrileense dagblad van de CNT, Castilla Libre is verboden, evenals noastra, Valenciens dagblad van FAI; Mujeres Libres en het weekblad Ideas zijn eveneens verboden wijl zij zich niet aan de censuur onderworpen hadden.

Solida Tridad Obrera deelt in een matig gecensureerd artikel mede dat in Barcelona door de politie razzias zijn gehouden en een groot aantal buitenlanders gearresteerd werden..... Een artikel in Juventud Libre betreffende de verdwijning van Martinez (Secretaris van het Front der Revolutionaire Juegd van Catalonië, ontrent wien sterke vermoedens bestaan dat hij door de stalinisten vermoord is: I.A.M.) werd regel voor regel door de censuur gehavend. Een andere uitroepingstactiek wordt op de confederale colonnes (d.w.z. de uit CNT-leden gevormde troepeneenheden) van Madrid toegepast: zij worden systematisch naar de gevaarlijkste plaatsen gezonden en degenen die er tegen protesteren worden gefusileerd.....

De PCUM, organisatie die veel zwakker dan de CNT-FAI is, werd buiten de wet gesteld en zij bezit geen enkel verdedigingsmiddel meer: geen radio geen krant, noch vergadering, noch militant. De lafhartigste laster wordt tegen deze organisatie verspreid. Deze revolutionairen, die sedert 16 Juli aan het oorlogfront en in het achterland streden, die gedurende de maanden aan de kant der anarchistische comités stonden, worden - in overeenstemming met de tradities der Stalinisten - beschuldigd, betaalde spionnen van Franco te zijn, deel uit te maken van de Vijfde Colonne, d.w.z. geheime fascistische te wazen.

De protesten die hiertegen in de revolutionaire pers, en in het bijzonder in die van de CNT-FAI verschijnen, worden zonder pardon gecensureerd.

Het wordt tijd dat de positionele en provocerende methoden die de GROE in Spanje probeert in te voeren door het internationale proletariaat op de scherpste wijze worden aangeklaagd. Het gaat er geenszins om zich met het een of ander politieke standpunt der onderdrukte revolutionaire organisaties te solidariseren - het gaat er om, in deze organisaties de werkelijke methode van het russische staatsapparaat aan de kraak te stellen en herwek Spanje wil koloniseren en in zijn imperialistische trekke

Het blad bericht verder, dat de verontwaardigde organisaties arbeiders tegen de onderdrukkende maatregelen in Spanje hebben ingezworen en dat vreesloos militanten, wier onpartijdigheid door alle twijfel verlopen is, zich in een brief tot de ambassade van Spanje te Parijs gewend hebben. Verschillende organisaties hebben zich naar deze ambassade begeven om vreesloos en garanties te vragen in verband met de processen tegen de revolutionairen die in voorbereiding zijn. Verder is er een delegatie naar Londen vertrokken. Uit Engeland is o.a. Fenner Brockway in opdracht van de I.L.P. naar Spanje gereisd.

Indien de contrarevolutie van Stalinisten en burgerlijke elementen niet door protesten gekeerd kan worden, zo is het toch mogelijk door een zo ruim mogelijke publicatie in de pers van alle daden van willekeur en onderdrukking, gericht tegen de linkse socialistische beweging van algemeen schakering, een remmende invloed uit te oefenen in deze richting. Protesten hebben slechts zin als zij ondersteund worden door een krachtige opinie.

(Uit de Persdienst No. 189 IAK.

No lezing doorgegeven S.V.F!

Doorgegeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Doorgegeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

No: 10.

UIT HET CONCENTRATIE-KAMP:

"BOSCHPLAN"

De medewerking van de zyde der confessionele en moderne vakbeweging by het invoeren en toepassen der werkverschaffingsobjecten, maakt de bestrijding van slavenverhoudingen waarin de arbeiders in die kampen leven, tot een zaak der arbeiders zelf!

Dat grondwerkers van beroep voor lonen gedwongen worden te werken, die over het algemeen ver beneden de contract-lonen, in het zgn. "vrije" bedrijf geldend, liggen en dus by de gratie der vakorganisaties, onderkruiperswerk doen, zou VROEGER tot massale stakingsbewegingen of tenminste ernstig verzet geleid hebben! En dat nu kantoor-arbeiders, timmerlieden, metaalbewerkeren en anderen vakarbeiders mede met gdedvinden der vakbeweging, zich ervoor moeten lenen aan dit schandelijk onderkruiperswerk mee te doen, is een ondubbelzinnig bewijs van de waardendaling, welke de strydbaarheid der vakbeweging ondergaan heeft! Ja, dat het in dit "democratische" land plaats kan vinden dat zelfs dicht by de 60 jaren rige grijsaards, wier gehele leven in dienst van het kapitaal is vergaan en die nu met gebogen ruggen de "zoete vruchten" smaken van een door arbeid "geadeld" leven, hun laatste levenskrachten moeten verspillen met het verrichten van het moordend werk in de werkverschaffing, ZONDER DAT ER EEN WOORD VAN PROTEST van de zyde der "cultuur"-verdedigers en vrienden van de "democratie" gehoord wordt, laat staan van enig daadwerkelyk verzet sprake is, roept herinneringen op aan de tyd, waarin van organisatie van arbeiders in Nederland nog geen sprake was! Dat de "democratische cultuur" in Nederland voor arbeiderspartyen, aanleiding geeft, om in hun vaandel het zinnebeeld der onderdrukking, de Nederlandse Leeuw, te laten aanbrengen, kan ons toch niet doen vergeten, dat men zelfs invalide arbeiders en met t.b.c.- en andere ziekten bedeedden, nog goed genoeg acht, om arbeid te verrichten, waartoe lichamelijk gezonden, nauwelijks in staat zijn.....!

Het door vrienden der "democratie" gesuggereerde verschil tussen "ons"(hun!)"democratie"- "vaderland" en het fascistiese Duitsland, blykt by nadere beschouwing en voor arbeiders die over een normaal stel hersens beschikken, niet groot genoeg om de dwangarbeid en onderkruiperswerk, vruchten van deze "democratie" met liefde uit te voeren.....! Het moet voor de arbeiders die in het concentratie-kamp "Boschplan" werken en leden zijn van de Moderne vakbeweging wel beschamend zijn te weten, dat ministers en andere "hoge heren" openlyk by officiële gelegenheden hun erkentelykheid uitspreken, voor de medewerking door hun(de arbeiders!) vakorganisaties verleend, bij het tot stand komen en uitvoeren van het "Boschplan"! Hun bewondering voor dit stuk "cultuurwerk" zal zeer zeker géén gelijke tred houden met de dichterlyke lofredenen, die allerwege